Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8377
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

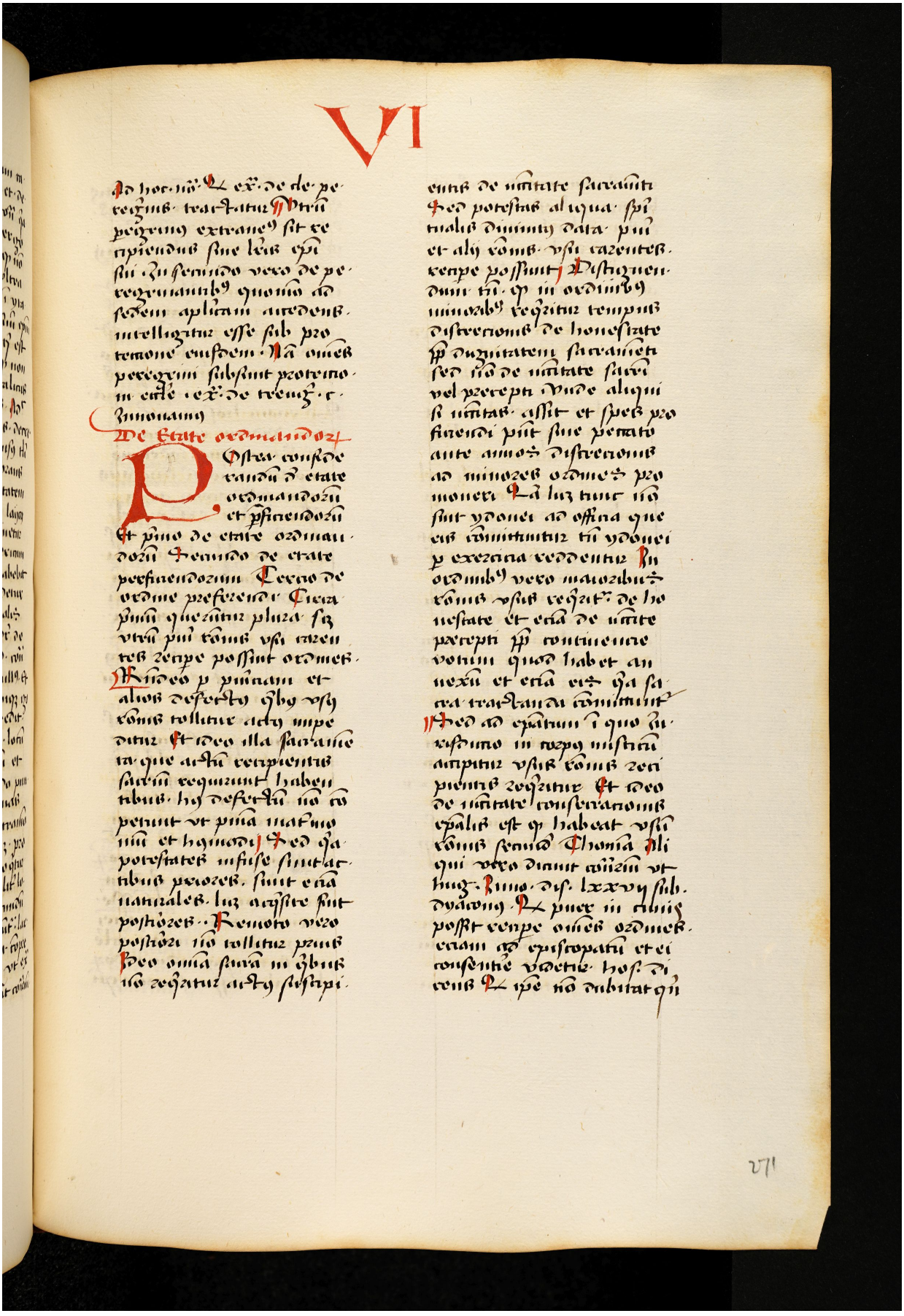

VI

ad hoc nō. Q. ex. de de pe
regrinis. tractatur. Vtrū
peregrinus extraneus sit re
cipiendus sine lesa ejus
fide. Quinimo vero de pe
regrinandis quomodo ad
fidem aplicam intendens
intelligatur esse fidelis pro
temone eiusdem. Na omnes
peregrini subsint prelatis
in cuius. ex. de treug. c.
finaliter.

De statu ordinandoz.

Postea videnda
randi d' statu
ordinandoz
et ꝓficiendoz
et primo de statu ordinan
doz. Secundo de statu
profitendoz. Circa
primū quidem plura. Sz
vtrū pīi cōmē usi ratio
nes tēpe possint ordines
Videō p primam et
alios defectus ejus usi
cōmis tollitur acta impe
ditur. et ideo illa sanctio
ne que actu requirentur
sacris requirunt habere
tibus. hoc defectu nō re
pellit vt prima tonsura
nisi et bigamia. Sed ea
potestates infuse similar
tibus pueroz. sunt ecia
naturales. luz actus sint
positoz. Remoto vero
positoz nō tollitur pnus
deo omia simul in ejus
nō recipitur actu sufficiē
cius de nitate sacramēti
sed potestas aliqua spi
tualis diuinitus data. pnus
et alij cōmē usi rationes
tempe possunt. Distinguen
dum tri. qm in ordinibus
minoribus requirit tempus
discretionis de honestate
ꝓ dignitatem sacramēti
sed nō de nitate sacri
vel precepti. Unde aliqui
si nitatē assit et spes pro
fruendi pnit sine peccato
ante annos discretionis
ad minores ordines pro
moueri. Ad hoc tenet nō
sunt ydonei ad officia que
eis cōmittuntur tri ydonei
p exercitia recedentia. In
ordinibus vero maioribus
cōmē usus requirit de ho
nestate et ecia de nitate
precepti ꝓ continentie
votum quod habet an
nexū et ecia ejs
ea translatā cōmittit
sed ad epatum i quo fu
rissimo in nouo misterio
antiquitus usus cōmis teri
pierus requirit. Et ideo
de nitate ministrationis
epalis est q habeat usū
cōmis secundū Thomā. Ali
qui vero dicunt cōtrariū vt
huic. Rūs. dis. lxxv. sub
diaconus. Q. puer in ecclīs
possit tempe cuius ordines
ecclām ad episcopatū et ei
consentire videtur. hoc di
cens Q. ipe nō dubitat q̄n

271